

ह्यणउवाच विवेकेनभवेत्किमेपुत्रंदेहिबलादपि ॥ नोचेत्यजाम्यहंप्राणांस्त्वदग्रेशोकमूर्छितः ॥ ३७ ॥ पुत्रादि
सुखहीनोऽयंसंन्यासःशुष्कएवहि ॥ गृहस्थःसरसोलोकेपुत्रपौत्रसमागतः ॥ ३८ ॥ इतिविप्राग्रहंदृष्ट्वाप्रब्रवीत्सत
पोधनः ॥ चित्रकेतुर्गतःकष्टंविधिलेखविमार्जनात् ॥ ३९ ॥ नयास्यसिसुखंपुत्राद्यथादैवहतोद्यमः ॥ अतोहठेनयु
क्तोऽसित्यर्थिनंकिंवदाम्यहम् ॥ ४० ॥ तस्याग्रहंसमालोक्यफलमेकंसदत्तवान् ॥ इदंभक्ष्यपत्न्यात्वंततःपुत्रोभवि
ष्यति ॥ ४१ ॥ सत्यंशौचंदयादानमेकभक्तंतुभोजनम् ॥ वर्षावधिस्रियाकार्यंतेनपुत्रोऽतिनिर्मलः ॥ ४२ ॥ एवमु
क्ताययौयोगीविप्रस्तुगृहमागतः ॥ पत्न्याःपाणौफलंदत्त्वास्वयंयातस्तुकुत्रचित् ॥ ४३ ॥ तरुणीकुटिलातस्यसख्यग्रे
चरुरोदह ॥ अहोचिंताममोत्पन्नाफलंचाहंनभक्षये ॥ ४४ ॥ फलभक्ष्येणगर्भःस्याद्गर्भेनोदरवृद्धिता ॥ स्वल्पभक्ष्यं
ततोऽशक्तिर्गृहकार्यंकथंभवेत् ॥ ४५ ॥ दैवाद्वाटीं व्रजेद्भामेपलायेद्गर्भिणीकथम् ॥ शुकवन्निवसेद्गर्भस्तंकुक्षेःकथ
मुत्सृजेत् ॥ ४६ ॥ तिर्यक्चेदागतोगर्भस्तदामेमरणंभवेत् ॥ प्रसूतौदारुणंदुःखंसुकुमारीकथंसहे ॥ ४७ ॥ मंदायां
मयिसर्वस्वननंदासंहरेत्तदा ॥ सत्यशौचादिनियमोदुराराध्यःसदृश्यते ॥ ४८ ॥ लालनेपालनेदुःखंप्रसूतायाश्वव
र्त्तते ॥ वंध्यावाविधवानारीसुखिनीचेतिमेमतिः ॥ ४९ ॥ एवंकुतर्कयोगेनतत्फलंनैवभक्षितम् ॥ पत्न्यापृष्टंफलंभु
क्तंभुक्तंचेतितयेरितम् ॥ ५० ॥ एकदाभगिनीतस्यास्तद्गृहंस्वेच्छयागता ॥ तदग्रेकथितंसर्वंचितेयंमहतीहिमे ॥ ५१
दुर्बलातेनदुःखेनत्यनुजेकरवामिकिम् ॥ साब्रवीन्ममगर्भोऽस्तितंदास्यामिप्रसूतितः ॥ ५२ ॥ तावत्कालंसगर्भंव
गुप्तातिष्ठगृहेसुखम् ॥ वित्तंत्वंमत्पतेर्यच्छसतेदास्यतिबालकम् ॥ ५३ ॥ षण्मासिकोमृतोबालइतिलोकोवदिष्यति
॥ तंबालंपोषयिष्यामिनित्यमागत्यतेगृहम् ॥ ५४ ॥ फलमर्पयधेन्वैत्वंपरीक्षार्थंतुसांप्रतम् ॥ तत्तदारचितंसर्वंतथैव
स्त्रीस्वभावतः ॥ ५५ ॥ अथकालेनसानारीप्रसूताबालकंतदा ॥ आनीयजनकोबालंरहस्येधुंधुलींददौ ॥ ५६ ॥ तया
चकथितंभर्त्रेप्रसूतःसुखमर्भकः ॥ लोकस्यसुखमुत्पन्नमात्मदेवप्रजोदयात् ॥ ५७ ॥ ददौदानंद्विजातिभ्योजातक
र्मविधायच ॥ गीतवादित्रघोषोऽभूत्तद्वारेमंगलंबहु ॥ ५८ ॥ भर्तुरग्रेऽब्रवीद्वाक्यंस्तन्यंनास्तिकुचेमम ॥ अन्यस्त